

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากความก้าวหน้า และการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งด้านคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ ในยุคปัจจุบัน ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญที่จะนำไปใช้สำหรับภารกิจทางด้านการทหารมากขึ้นตามลำดับ ลักษณะ การทำสงครามทั้งในปัจจุบัน และ อนาคต จะมีการนำเอาวิทยาการใหม่ ๆ ในด้านอิเล็กทรอนิกส์ และ พลังงานแม่เหล็กไฟฟ้ามาใช้ ทั้งใน ระบบของการบังคับบัญชา (command) , การควบคุม (control) , การติดต่อสื่อสาร (communication) , การข่าวกรอง (intelligence) และ ระบบการบริหารงานต่าง ๆ ทุกประเภทของกองทัพ อีกทั้งในระบบอาวุธยุทโธปกรณ์ เพื่อที่จะนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด จากการทำได้มีการนำเอา เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาพัฒนาใช้กับระบบในกองทัพ ดังนั้นด้วยพลังอำนาจทางการทหารก็จะขึ้นอยู่กับขีด ความสามารถของระบบและอุปกรณ์ทางคอมพิวเตอร์ , อิเล็กทรอนิกส์ และ การใช้ประโยชน์จากพลังงานแม่เหล็ก ไฟฟ้าเป็นหลัก ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย ฉะนั้นจึงได้มีการทุ่มเทงบประมาณจำนวนมหาศาลในการวิจัย พัฒนาและผลิตระบบอุปกรณ์ทางสงครามอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นมากมาย อาจจะ กล่าวได้ว่า สงครามในอนาคต คือ สงครามอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Warfare: EW) [1] ซึ่งได้แบ่งตามภารกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับ มาตรการทางสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ได้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1.1 มาตรการสนับสนุนสงครามอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Warfare Support Measure: ESM) คือ การปฏิบัติที่กระทำเพื่อ การค้นหา การดักจับ การพิสูจน์ทราบ และการหาที่ตั้งของแหล่งแผ่คลื่นพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้า อันจะทำให้ฝ่ายเราทราบการปฏิบัติการของฝ่ายข้าศึก เพื่อนำมารวบรวมเก็บเป็นข้อมูล ใช้ในการสนับสนุนมาตรการต่อต้านอิเล็กทรอนิกส์ , มาตรการตอบโต้การต่อต้านอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้กำลังทางยุทธวิธีอื่น ๆ ต่อไป

1.2 มาตรการต่อต้านอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Counter Measures: ECM) คือ การปฏิบัติที่กระทำ เพื่อขัดขวางหรือลดประสิทธิภาพ การใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในการติดต่อสื่อสารของฝ่ายข้าศึก รวมถึง การลาดตระเวนทางอิเล็กทรอนิกส์ การค้นหาเป้าหมาย และการปฏิบัติการลวง อันเป็นวัตถุประสงค์หลักของสงครามอิเล็กทรอนิกส์ และเป็นองค์ประกอบของอำนาจกำลังรบ ประกอบด้วยเครื่องก่อความวุ่นวายและเครื่องมือค้นหาเป้าหมาย การลวง การบังคับบัญชา และการควบคุมตามลำดับความสำคัญของเป้าหมาย

1.3 มาตรการตอบโต้การต่อต้านอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Counter Counter Measures: ECCM)

คือ การป้องกันระบบการติดต่อสื่อสารที่สำคัญ อันเป็นยุทธวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ป้องกันเครื่องส่ง อุปกรณ์การค้นหาเป้าหมายของฝ่ายเรา ให้พ้นจากการดักจับ การลวง การก่อกวน การหาที่ตั้งและทำลาย ของข้าศึก เป็นส่วนช่วยให้แถบคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าของฝ่ายเรายังคงอยู่ได้

การนำมาตรการทางสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ไปใช้ประโยชน์ เพื่อที่จะนำไปสู่การที่จะชิงความได้เปรียบทางการยุทธให้ได้นั้น ระบบงานโดยเฉพาะในด้านของการข่าวกรองจะต้องมี ความสมบูรณ์ ความรวดเร็ว ความถูกต้อง และความปลอดภัย ทั้งทางด้านข่าวกรองทางยุทธวิธีและข่าวกรองทางเทคนิคซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ทางกองทัพได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาระบบอาวุธยุทธโปกรณ์ทางด้านคอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งบุคลากร ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพของระบบให้ดียิ่งขึ้น สำหรับในระบบการข่าวกรองทางการทหารจะมีมาตรการสำคัญที่เป็นพื้นฐาน คือ มาตรการสนับสนุนสงครามอิเล็กทรอนิกส์ จะมีวัตถุประสงค์ที่จะนำมาให้ได้ข่าวสารที่สำคัญ ได้แก่ คุณลักษณะทางเทคนิคของอุปกรณ์นั้น เช่น กำลังออกอากาศ ชนิดสายอากาศ ย่านความถี่ คุณลักษณะพิเศษอื่น ๆ , ที่ตั้งของเครื่องส่ง , ระบบการทำงานทางยุทธการ , ชนิดอุปกรณ์ , ซีดความสามารถ , ข่าวสารที่ส่ง ข้อมูลการข่าวกรองที่ถูกต้อง สามารถที่จะนำไปใช้กับระบบสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ในภารกิจทางการทหาร

ในปัจจุบันทางการทหารจึงได้มีการนำเอา อาวุธยุทธโปกรณ์ทางด้านคอมพิวเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์ หลายประเภทที่สำคัญ สำหรับมาตรการสนับสนุนสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีการใช้ประโยชน์จากการรับ - ส่ง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าของฝ่ายตรงข้ามมาใช้ เช่น ระบบเรดาร์ (RADAR) ซึ่งเป็นเครื่องมือประเภทแอกทีฟ เพื่อใช้ในการตรวจจับและค้นหาตำแหน่งของวัตถุในอากาศ หรือ ระบบวิทยุตั้งรับทิศทาง (Radio Direction Finding System) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ประเภทพาสซีฟ เพื่อนำไปใช้ในการ ค้นหา ดักจับ และหาที่ตั้งของแหล่งกำเนิดสัญญาณวิทยุให้ได้ออกมาในรูปพิกัดทางภูมิศาสตร์ การที่จะปฏิบัติภารกิจทางการข่าวกรองให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในด้านการหาที่ตั้งของแหล่งกำเนิดสัญญาณนั้น อุปกรณ์ที่ใช้ในการดักจับสัญญาณจะต้องหันทิศทางไปยังฝ่ายข้าศึก แต่ปัญหาที่สำคัญนั้นอยู่ที่ ความแม่นยำและความน่าเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับจากอุปกรณ์ดังกล่าว จึงทำให้ทางกองทัพได้เริ่มมีการค้นคว้า ศึกษาวิจัยงานทางด้านนี้อย่างจริงจัง เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาขีดความสามารถของระบบอาวุธยุทธโปกรณ์ที่มีอยู่ให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่าในระบบวิทยุตั้งรับทิศทางนั้น การค้นหา ดักจับและหาที่ตั้งของแหล่งกำเนิดสัญญาณ เป็นงานวิจัยที่สำคัญ ผลที่ได้รับจะนำไปใช้ในภารกิจทางด้าน งานข่าวกรองทางการทหารเป็นส่วนใหญ่ สำหรับอุปกรณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งในการที่จะหาที่ตั้งของแหล่งกำเนิดสัญญาณ คือ ตัวหาทิศทาง (Direction Finder: DF) ซึ่งนำมาใช้ในการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณ (Direction Of Arrival)

สำหรับผลงานวิจัยที่เผยแพร่ในต่างประเทศได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำหรับส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประมาณ ทักษะทางของแหล่งกำเนิดสัญญาณจากการวัดมุมทิศในวิทยานพธรณี ได้แก่

Steven M. Kay and Maple S.L. (1981) [2] ได้รวบรวมนำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับเทคนิคสมัยใหม่ ต่างๆ ที่จะนำมาใช้สำหรับการวิเคราะห์สเปกตรัมของอนุกรมเวลาแบบดิครีต เช่น Periodogram เป็นวิธีการ วิเคราะห์สเปกตรัมของสัญญาณซึ่งตั้งสมมุติมาจากการวิเคราะห์ฟูรีเยร์ (Fourier analysis) , Backman-Tukey (BT) เป็นวิธีที่ทำการประมาณอัตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation Estimation) จากข้อมูลที่วัดได้ มาใช้ ในการประมาณสเปกตรัมของสัญญาณ และ Autoregressive model (AR) ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์อนุกรม เวลา เป็นต้น วิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ จะนำมาใช้ประมาณหาความหนาแน่นสเปกตรัมกำลัง (power spectral density: PSD) ของสัญญาณ ซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง ส่วนหนึ่งสามารถที่จะพัฒนามาใช้ในการ ประมาณทิศทางของแหล่งกำเนิดของสัญญาณ นั่นคือ วิธีบีมฟอร์มเมอร์ (Beamformer Method) เป็นวิธีที่ นิยมใช้กันมานาน โดยนำหลักการของ Periodogram มาใช้

Johnson J.H. (1982) [3] ได้รวบรวมนำเสนอการประยุกต์วิธีการวิเคราะห์สเปกตรัมมาใช้แก้ปัญหาใน การประมาณมุมทิศ โดยอธิบายถึงปัญหาการทาสเปกตรัมของสัญญาณ จะมีลักษณะเหมือนกับปัญหาในการหา มุมทิศที่เกิดจากการแพร่ของแหล่งกำเนิดสัญญาณด้วยกรรมวิธีประมวลผลสัญญาณในลักษณะ Array Signal Processing วิธีการดังกล่าว ได้แก่ Maximum Likelihood Method (ML) , Eigenvector Method และ วิธีการประมาณพันธะเชิงเส้น (Linear Prediction) หรือเรียกอีกอย่างว่า Autoregressive model (AR) เป็นต้น

จากที่กล่าวมาเห็นได้ว่า การประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณเป็นการใช้ประโยชน์ อย่างหนึ่ง ในการศึกษา วิจัย ทางด้าน กรรมวิธีประมวลผลสัญญาณในลักษณะ Array Signal Processing ซึ่ง เป็นอีกส่วนหนึ่งของงานในสาขาวิชา กรรมวิธีประมวลผลสัญญาณ (Signal Processing) ด้วยหลักการของ กรรมวิธีประมวลผลสัญญาณในลักษณะของ array โดยจะมุ่งความสนใจไปที่ การรับ - ส่งสัญญาณ ด้วยการ แพร่กระจายคลื่นมาใช้ในแก้ปัญหา สำหรับในตัวทิศทางที่นำมาใช้จะต้องพยายามตรวจจับสัญญาณที่แพร่ กระจายออกมาจากแหล่งกำเนิดและ แยกสัญญาณที่วัดได้ ออกจากสัญญาณรบกวนที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม แล้วนำมาใช้ทิศทางของแหล่งกำเนิดสัญญาณ เพื่อนำมาใช้สำหรับการหาที่ตั้งของแหล่งกำเนิดสัญญาณต่อไป

จากปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งจูงใจทำให้ผู้วิจัย ได้เริ่มทำการศึกษา วิจัย ค้นคว้า โดยได้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนา มาตรการสนับสนุนสงครามอิเล็กทรอนิกส์ (ESM) ซึ่งนำไปใช้สนับสนุนทางสงครามอิเล็กทรอนิกส์ ที่นำไปใช้ใน ระบบงานทางด้านของการข่าวกรอง โดยมุ่งประเด็นความสำคัญไปในระบบเครื่องหาทิศทางสัญญาณ ด้วยการใช้วิธี การต่างๆที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน นำมาทำการหาทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณซึ่งได้เคยมีการนำมาใช้

วิเคราะห์ในกรณีของสัญญาณรูปไซน์ซออยด์ นำมาประยุกต์และทดลองใช้ในการหาค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณที่น่าสนใจอีกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือสัญญาณที่เกิดขึ้นทางการทหาร ด้วยการตั้งสมมุติฐานและการจำลองรูปแบบของแหล่งกำเนิดสัญญาณที่เกิดขึ้นทางการทหารให้เป็นลักษณะของ สัญญาณพัลส์ไซน์ซออยด์ (Pulse Sinusoid Signal) ให้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษา วิธีการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณ (Direction Of Arrival: DOA) ในกรณีของ สัญญาณพัลส์ไซน์ซออยด์ (Pulse Sinusoid Signal) ด้วยวิธีที่นิยมใช้กัน ได้แก่ วิธีบีมฟอร์มเมอร์ (Beamformer Method) วิธีการประมาณพหุระเชิงเส้น (Linear prediction Method)

1.2.2 เพื่อศึกษา และ พัฒนา วิธีการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณพัลส์ไซน์ซออยด์ ด้วยการดัดแปลงใช้ วิธีผลการแปลงฮิลเบิร์ต (Hilbert Transforms Method)

1.2.3 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ วิธีการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณที่นำมาใช้ในลักษณะต่างๆ เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ระบบเครื่องหาทิศทางสัญญาณของกองทัพต่อไป

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ศึกษาและเปรียบเทียบ วิธีการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่นิยมใช้กัน ได้แก่ วิธีบีมฟอร์มเมอร์ วิธีการประมาณพหุระเชิงเส้น ในกรณีของแหล่งกำเนิดสัญญาณไซน์ซออยด์ (Sinusoid Signal Source)

1.3.2 พัฒนาวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณ เพื่อนำไปใช้ในกรณีของ แหล่งกำเนิดสัญญาณพัลส์ไซน์ซออยด์ (Pulse Sinusoid Signal Source)

1.3.3 ศึกษาและพัฒนา วิธีผลการแปลงฮิลเบิร์ต (Hilbert Transforms Method) นำมาใช้ในการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณกรณีของ แหล่งกำเนิดสัญญาณพัลส์ไซน์ซออยด์ (Pulse Sinusoid Signal Source)

1.4 วิธีการดำเนินการค้นคว้าและวิจัย

- 1.4.1 ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ระบบการหาทิศทางของแหล่งกำเนิดสัญญาณ ลักษณะต่าง ๆ ที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน
- 1.4.2 ศึกษา คุณลักษณะของสัญญาณทางทหารที่จะนำมาใช้ใน การประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณ และ ทำการสร้างแบบจำลองของสัญญาณพัลส์ไซนูซอยด์
- 1.4.3 ศึกษา วิธีการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบัน นำมาใช้ในกรณีที่เป็นแหล่งกำเนิดสัญญาณไซนูซอยด์
- 1.4.4 พัฒนา และ ดัดแปลง วิธีการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณที่นิยมใช้กันในปัจจุบันนำมาใช้ในกรณีที่เป็น แหล่งกำเนิดสัญญาณพัลส์ไซนูซอยด์
- 1.4.5 ศึกษาและดัดแปลง วิธีผลการแปลงฮิลแบร์ต มาใช้ในการประมาณค่าทิศทางการมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณในกรณีที่เป็น แหล่งกำเนิดสัญญาณพัลส์ไซนูซอยด์
- 1.4.6 นำแต่ละวิธีมาเขียนโปรแกรมป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมทั้งทำการจำลองผลการทดสอบ
- 1.4.7 เปรียบเทียบผลการทดสอบที่ได้ในแต่ละวิธีว่าวิธีใดได้ผลดีกว่ากัน และความถูกต้องมากหรือน้อยกว่ากัน และ วิเคราะห์ผลที่ได้จากการผลการทดสอบ
- 1.4.8 รวบรวม และ สรุปผลการวิจัยทั้งหมด เขียนวิทยานิพนธ์

1.5 กำหนดการวิจัย

สำหรับกำหนดการทำงานวิจัยนี้ ได้ทำการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ซึ่งรายละเอียดในการทำงานวิจัยในขั้นตอนต่างๆ ตามหัวข้อที่ 1.4 ที่ได้กล่าวมาข้างต้น และในส่วนระยะเวลาได้แสดงไว้ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ระยะเวลากำหนดการทำงานวิจัย

หัวข้อ	ระยะเวลา	หัวข้อ	ระยะเวลา
1.4.1	พ.ค. 41 - ก.ค. 41	1.4.5	พ.ค. 42 - ส.ค. 42
1.4.2	ก.ค. 41 - ต.ค. 41	1.4.6	ส.ค. 42 - พ.ย. 42
1.4.3	ต.ค. 41 - ก.พ. 42	1.4.7	พ.ย. 42 - ก.พ. 43
1.4.4	ก.พ. 42 - พ.ค. 42	1.4.8	ก.พ. 43 - ก.ค. 43

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้ทราบถึงแนวทางที่เหมาะสมในการประมาณค่าทิศทางมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณ ในกรณีที่เป็นแหล่งกำเนิดสัญญาณพัลส์ไซนูซอยด์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาแบบสงครามอิเล็กทรอนิกส์ของกองทัพต่อไป

1.6.2 สามารถนำ วิธีการประมาณค่าทิศทางมาถึงของแหล่งกำเนิดสัญญาณไป พัฒนา และ ปรับปรุง ระบบการหาที่ตั้งของแหล่งกำเนิดสัญญาณของกองทัพได้

1.6.3 เป็นแนวทางในการพัฒนา เพื่อนำไปใช้ในการประมาณค่าทิศทางกับแหล่งกำเนิดสัญญาณ ที่มีคุณลักษณะแตกต่างกันด้วยวิธีการอื่น ๆ ต่อไป